

DESIRE®

Katherine Garbera
Hvězda internetu

 HARLEQUIN®
TM

KATHERINE GARBERA

HVĚZDA INTERNETU

PŘEKLAD

DANA KOVALOVÁ

Milá čtenářko,

léto je v plném proudu, děti odjely na prázdniny, a i Vy se možná také chystáte na nějakou dovolenou. Ale ať již budete kdekoli, věřím, že harlequinka Vám bude dělat dobrou společnost. Pro dobu odpočinku jsou mé knihy naprosto ideální. A i když moji hrdinové jsou často svou prací pohlceni, obzvláště když mají tak náročná a kreativní zaměstnání jako zpěvák country, novinářka, influencer, módní návrhářka... přesto si najdou čas, aby do svého života vpustili kromě vášně a zábavy i to důležité: vztah se všemi jeho komplikovanostmi a nároky. Ano, chce to odvahu a velkou dávku štěstí, ale jen blázen by si nechal proklouznout pod rukama lásku, když ho potká. Moji hrdinové, i když o nich můžeme mít zpočátku pochybnosti, ale blázni nejsou, a tak se můžete spolehnout na dobrý konec každého z příběhů.

Přeju Vám krásné léto.

S láskou

Váš Harlequin

Katherine Garbera

HVĚZDA INTERNETU

Amsterdam • Atény • Bombaj • Budapešť • Hamburk
Londýn • Madrid • Milán • New York • Paříž
Rio de Janeiro • Stockholm • Sydney
Tokio • Toronto • Varšava

Název originálu:
The Trouble with Bad Boys

První vydání:
Harlequin Books, 2021

Překlad:
Dana Kovařová

Odpovědný redaktor:
Bohdana Hythová

© 2021 by Harlequin Books S.A.
© For the Czech Republic edition by HarperCollins Polska sp. z o.o.,
Warszawa 2022

Tato kniha je vydána na základě licence Harlequin Books S.A.

Všechna práva vyhrazena, včetně práva na reprodukci části díla
v jakékoliv podobě.

Všechny postavy v této knize jsou fiktivní. Jakákoliv podobnost se
skutečnými osobami, žijícími či zesnulými, je čistě náhodná.

Harlequin a Harlequin Desire DUO jsou ochranné známky, jejichž
vlastníkem je Harlequin Enterprises Limited a které byly použity na
základě jeho licence.

HarperCollins Polska je ochranná známka, jejímž vlastníkem je
HarperCollins Publishers, LLC. Název ani známku není možno
použít bez souhlasu vlastníka.

Ilustrace na obálce byla použita po dohodě s Harlequin Books S.A.
Všechna práva vyhrazena.

Elektronické formáty: Katarzyna Rek / Woblink, Poland

HarperCollins Polska sp. z o.o.
ul. Domaniewska 34A, 02-672 Warszawa

ISBN: 978-83-276-8299-4 (EPUB)
ISBN: 978-83-276-8300-7 (MOBI)
ISBN: 978-83-276-8301-4 (PDF)

PRVNÍ KAPITOLA

Lila Jonesová se už posté podívala na svůj telefon, jako by ho mohla silou vůle přimět, aby se na něm objevila odpověď na její žádost. Odpověď od některého ze známých, slavných influencerů, jejichž počet příznivců na instagramu dosahoval hvězdných čísel.

Ale nefungovalo to.

Kdyby se vždycky nesnažila vždycky každému vyhovět, nikdy by se nepustila do něčeho, co bylo tak zjevně mimo její ligu. Koneckonců byla jen obyčejná holka s dlouhými hnědými vlasy, hustou ofinou a želvovinovou sponou, kterou si spínala postranní pramínky, aby jí nepadaly do obličeje.

Oblékala se raději pohodlně než stylově, a byla s tím naprosto spokojená. Muži s ní chtěli jen kamarádit a bez zábran se jí svěřovali. Ženy ji měly rády opravdu a bez přetvářky, protože věděly, že s ní nikdy nebudou muset soupeřit o něčí pozornost, jakmile se ocitnou ve stejné místnosti.

Tohle všechno na sobě měla ráda. Opravdu. Ale pak udělala chybu a nabídla se, že zkusí sehnat nějakou osobnost známou ze sociálních sítí, aby se zúčastnila *Soaré v Zátoce*, festivalu luxusního jídla, umění a vína, který se konal na ostrově Appaloosa, asi tři hodiny jízdy od jejího rodného Royalu v Texasu.

Ale pravdou bylo, že navzdory svým nejlepším

úmyslům nepatřila k těm, komu by slavná osobnost sociálních sítí hodlala odpovědět.

Fotky kočky Whiskers, která patřila Winifred, báječné staré dámě ze sousedství, anebo oblíbených knih naskládaných u šálku čaje Earl Grey získaly obvyklých sedm lajků od jejích rodičů, několika přátel a účtu obchodní komory Royalu, který spravovala. A to bylo všechno. Nikdy na internet nevkládala nic vzrušujícího, co by jí přitáhlo davy sledujících.

Měla před sebou otevřený plánovací diář, a zatímco upíjela ledovou kávu, zapisovala si do něj poznámky. Věděla, že v téhle bitvě stojí všechno proti ní, ale nehodlala ji vzdát a nebyla připravená selhat. Rozhodně nechtěla zklamat výbor. To byla další z jejích silných stránek: vždycky se na ni dalo spolehnout.

Otevřela stránku vzkazů na svém účtu na sociální síti a srdce jí vyskočilo až do krku, když uviděla, že její zprávu si přečetl Zach Benning.

Páni. Vážně?

I když věděla, že šance je mizivá, optimisticky připojila adresu obchodní komory a pozvala ho, aby se kdykoli zastavil.

U vzkazu se objevil palec nahoru.

Co to znamená?

Hodlá přijet do Royalu?

Zach nebyl na špičce seznamu influencerů, kteří by mohli propagovat jejich akci, protože měl trochu divočejší pověst milovníka rychlých aut a krásných žen. Doufala, že se jí podaří získat někoho solidnějšího a spolehlivějšího.

Ale i tak... kdyby se skutečně objevil a napsal na twitter nebo zveřejnil jedinou věc, pravděpodobně by to mělo miliony shlédnutí, a festival by tím získal celosvětovou pozornost.

Teď se s ním jen potřebovala dohodnout. Ale jak?

Klikla na fotku a snažila se ignorovat, jak se na ni

jeho modré oči usmívají... ne, vlastně ne na ni. Na kohokoli, kdo klikl na jeho profil, pomyslela si. Koneckonců právě na tomhle stála jeho pověst. A jeho fotka křičela: podívej se na mě a můj úžasný život.

Hmm. Jak bych tohle mohla využít ve svůj prospěch?

Billy Holmes řekl, že Royal je neobjevený klenot. A že *Soaré v Zátocce* je jen první krok, jak do jejich města přilákat víc influencerů a peněz.

Nebyla si jistá, že to Zach nebo kterýkoli jiný influencer uvidí stejně. Protože bez ohledu na to, jak byli někteří z obyvatel Royalu kultivovaní, pořád to bylo jen malé město v Texasu. A ostrov Appaloosa byl odlehlý. Ano, ideálně se hodil na hudební festivaly ve stylu Coachelly. Ale musela ho přesvědčit, aby přijel.

Zpráva Zachu Benningovi:

@Zachu, nejspíš už jsi všechno viděl a všude byl, ale zaručuju ti, žeš ještě nezažil nic takového, jako je jižanský šarm Royalu v Texasu. Soaré je jen malou částí toho, co můžeme nabídnout. Odpověz mi brzy. Jsi naše první volba, ale spousta dalších čeká, až...

„Ahoj, Lilo. Páni, dneska je ale horko. Nebude ti vadit, když se k tobě na minutku přidám? Čekám na objednané jídlo.“

Lila zvedla oči a podívala se na Charlotte Jarrettovou, renomovanou šéfkuchařku, která společně s ní pracovala pro organizační výbor festivalu. Charlotte žila v Los Angeles a nedávno se vrátila do Royalu, aby se dala dohromady s otcem svého dítěte, Rossem Edmondem mladším. To ve městě způsobilo docela skandál a Rusty Edmond dokonce zašel tak daleko, že kvůli tomu svého syna vydědil.

„Vůbec ne. Vlastně bych potřebovala slyšet tvůj názor na tenhle text... Snažím se zvednout sázky a přilákat k nám Zacha Benninga.“

„Ukaž, cos napsala,“ kývla Charlotte. Lila k ní po stole přistrčila telefon a její přítelkyně začala číst, ale v tu chvíli se zvenčí ozval řev silného sportáku, který se přiřítíl po hlavní ulici. Vyhlédla ven a viděla, jak zastavil před budovou obchodní komory, přímo naproti kavárně, kde s Charlotte seděly.

Jakmile třešňově červený ferrari kabriolet zabrzdil, vyskočila z něj vysoká blondýna a práskla dvířky tak, že by méně luxusnímu vozu mohla upadnout.

„Jsi naprostý idiot!“ vykřikla. „Doufám, že v tomhle zapadákově shniješ! Protože jsem s tebou neskončila jenom já. Los Angeles už tě má taky dost!“ Pak vztekle odkráčela od auta na neskutečně vysokých podpatcích způsobem, který Lila musela obdivovat. Kdyby si ona zkusila about tak vysoké podpatky, nejspíš by si podvrtna kotník.

„Páni. Tohle se každý den nevidí.“

„Ne, to rozhodně ne,“ souhlasila Lila. „Zajímalo by mě, kdo to auto řídí. Tohle vypadá jako něco, co by klidně mohl udělat Rusty.“

„To máš pravdu,“ odpověděla Charlotte suše a Lila se zasmála. Znovu se podívala k autu, kde se zpoza volantů vysoukal vysoký muž. Nasadil si sluneční brýle, prohrábl si rukou husté, hnědé vlasy, které ale okamžitě spadly zpátky na původní místo a zůstaly umělecky neupravené. Přejížděla ho očima od hlavy k patě. Měl na sobě džíný a obtažené tričko, pod kterým se rýsovaly svaly na hrudníku a pažích.

No páni. Vypadá, jako by nikdy nevynechal návštěvu v posilovně, pomyslela si Lila. I když je pravda, že kdyby chodil do *mojí* posilovny, taky bych tam chodila denně. Nejspíš jen abych na něj zírала.

Byl neskutečně sexy a pohyboval se, jako by měl všechnen čas na světě... a jako by věděl, že ho všichni sledují. Rozhlédl se po ulici a zamířil přímo k nim.

Nehloupni, Lilo, napomenula se v duchu. Jde

prostě do kavárny. Přinutila se podívat na svou kamarádku.

„Tak co myslíš? Měla bych to poslat?“

„Hm, ne. Myslím, že to nebude potřeba,“ odpověděla Charlotte. Dívala se přes Lilino rameno k ferrari a muži, který se k nim sebevědomě blížil. Čím byl blíž, tím snáz byly vidět jeho typické brýle i jeho nezaměnitelná podoba.

Bože. Byl to Zach Benning.

Tak dobrá.

Servírka zavolala Charlotte, aby si došla pro své připravené jídlo. „Dej mi vědět, jak se to vyvine,“ řekla tiše, než se zvedla od stolu.

Lila zapřemýšlela, jestli se u ní Zach zastaví, anebo jestli nejdřív půjde do budovy obchodní komory. Ale prohlédl si všechny, kdo seděli před kavárnou a zadíval se na Charlotte, která byla bez diskuse nádherná, takže se mu nikdo nemohl divit.

Sáhl do kapsy pro telefon a zadíval se na displej, než si začal znovu zkoumavě prohlížet všechny lidi sedící před kavárnou. Ve skutečnosti vypadá ještě líp, než na internetu, pomyslela si. A to jsem od něj ještě docela daleko. Jaké by asi bylo být u něj blízko... projela jí horká vlna, na kterou nebyla připravená. Sakra.

Už hodně dlouho necítila podobnou fyzickou reakci. Otřela si zpoceně dlaně do ubrousku. Zůstaň v klidu, nabádala se.

Zach se otočil, vešel do budovy obchodní komory a Lila zamávala na servírku, aby jí donesla účet. Bála se, že když ji nenajde v kanceláři, mohl by jednoduše odejít. Chtěla na něj udělat dobrý dojem, protože ho potřebovala.

Nebo spíš jejich *Soaré* ho potřebovalo. Jestli se mělo povědomí o téhle akci začít šířit mezi správnou cílovou skupinou, pak potřebovali, aby ji zaštitil

někdo s jeho postavením. Ale jestli bude muset čekat na chodbě, nejspíš ho to nenadchne.

Servírka si jí nevšimla, a tak Lila poprvé v životě hodila na stůl pár bankovek, přeběhla ulici, rozrazila dveře obchodní komory a vrazila do pevného hrudníku.

„Pardon,“ vydechla a chytila se ho za vypracovaný biceps, aby našla ztracenou rovnováhu. Zvedla hlavu a podívala se do těch uhrančivých, modrých očí. Zblízka viděla, že má ostře řezanou čelist a plné rty. A věděla, že konečně dohnala svou vytouženou celebritu.

„Ahoj,“ řekl Zach a zadíval se do velkých, hnědých očí schovaných za největšími brýlemi s kostěnou obroučkou, jaké v životě viděl. Brunetka v jeho náručí byla drobná a voněla jako letní květy. Vlasy měla dlouhé a lesklé, jejich konečky ho lechtaly na ruce, kterou ji instinktivně chytil kolem zad, aby neupadla. Měla roztomilý malý nosík a krásně plné rty.

Co by se asi stalo, kdybych ji políbil? pomyslel si. Bylo to lákavé pokušení, ale když naposledy poslechl podobné nutkání, vůbec to nedopadlo dobře.

Ujistil se, že našla ztracenou rovnováhu, pustil ji a usmál se. Byl zvyklý, že je neustále všem na očích a nelitoval toho. Ale zároveň věděl, že si musí neustále zachovávat sebekontrolu a ukazovat se lidem takový, jakého ho chtějí vidět.

„Ahoj. Já jsem Lila Jonesová... Myslím, že sem možná přijel za mnou,“ řekla a věnovala mu jeden z nejpříjemnějších úsměvů, jaký za hodně dlouhou dobu viděl.

Zvedl obočí a oplatil jí úsměv. Měla v sobě něco neuvěřitelně svěžího a čistého, a zároveň nesmírně přitažlivého. Skandál, před kterým ujel z Los Angeles, mu v její přítomnosti najednou připadal trapný, hnusný a nízký.

„Ano, přijel jsem za tebou. Můžeme si někde sednout, dát si něco k pití a probrat to?“

„U mě v kanceláři?“ navrhla.

Rozhodně ne. Chtěl se nechat vidět na veřejnosti. Vlastně to potřeboval. Věděl, že se teď bude muset držet stranou, ale nechtěl, aby to tak vypadalo. Nechat se vyfotit s touhle sladce, upřímně vypadající dívkou jeho pověsti nijak neuškodí, a té její to rozhodně pomůže.

„Je nádherný den. Byla by škoda trávit ho uvnitř. Naproti jsem viděl kavárnu,“ řekl a vzal ji kolem pasu.

„Chceš tam jít? Byla jsem tam, když jsi přijel a viděla jsem nějakou blondýnku, jak našťavaně odešla, hned jak jsi zastavil...“

„S ní si nedělej starosti,“ řekl a pokrčil rameny. Tawny se vrátí, až vychladne, pomyslel si. Miluje pozornost, kterou jí všichni věnují, když je se mnou.

Občas se sám sebe ptal, proč se spolu pořád dávají dohromady, když vědí, že se zase rozhádají, ale to byla součást celého toho kouzla. Oba byli až příliš zvyklí chovat se jako primadona, aby se toho dokázali vzdát.

„Díky, žeš přijel,“ řekla, rozhlédla se na obě strany, a pak ho vzala za paži, než začala přecházet ulici. Nevzpomínal si, kdy pro něj někdo něco takového udělal. Bylo v tom něco milého, co ho příjemně překvapilo. Ale odsunul ten zážitek stranou, protože byl jiný než všechno, na co byl zvyklý, a zauvažoval, proč si toho vůbec všiml.

Následoval ji do kavárny a usadil se ke stolku, který pro ně vybrala.

„Už docela dlouho jsem plánoval, že se vypravím do Texasu,“ přiznal. „Můj děda se tu narodil a vyprávěl mi příběhy o tom, jaké bylo tady vyrůstat.“

„V Royalu?“ zeptala se zvědavě.

„Ne, v Dallasu. Takže ne moc daleko odtud. Prostě poskytla jsi mi dokonalou záminku sem přijet.“

Nakrčila nos, jako by mu to nevěřila. Ale Zach

nehodlal dovolit, aby v jeho příběhu našla jakékoli nesrovnalosti. Jestli byl v něčem opravdu dobrý, tak v tom, aby nechal každého vidět jen to, co chce.

„Pověz mi něco víc o sobě a o té vaší akci.“

„O mně? Toho moc není. Pracuju pro obchodní komoru v Royalu, po večerech si čtu nebo koukám na seriály, a každý víkend chodím k mámě a tátovi na pozdní snídani. Co ty?“

Lila byla roztomilá a upřímná. Nesahala po telefonu, aby si s ním udělala selfie, ani se nesnažila si před ním na cokoli hrát. Líbila se mu její klidná sebedůvěra. A taky v něm rozezněla varovný signál.

Nebyla jeho obvyklý typ. Nespál se ženami, které se vracejí domů ke knihám a dávají si pozdní snídani s rodiči v klidném městečku.

Naopak.

Přitahovaly ho dívky, které přesně věděly, co dělají a proč. Které byly zvyklé využít a zneužít každé příležitosti, jen aby se posunuly výš.

Ale už ve chvíli, kdy ho Lila oslovila, aby ho požádala o pomoc, měl pocit, že ona do téhle kategorie nespadá.

„Já? Já jsem otevřená kniha. Radši mi pověz o vašem *Soaré*.“ Nechtěl mluvit sám o sobě. Radši chtěl poslouchat její hlas. Byl sladký a melodický.

„Budeme mít dvě hlavní pódia a pár menších scén pro hudební vystoupení. Seznam účinkujících pořád ještě sestavujeme a nemůžu prozradit žádná jména, ale pár z nich je hodně známých.“

„Aha. Takže je to hudební festival?“

„Ano, ale ještě mnohem víc. Taky tam budou tři restaurace.“

„A kde ho pořádáte? Vím, žes psala o ostrově Appaloosa, ale nikdy jsem o něm neslyšel.“

„Je v zátocě Trinity, jen tři hodiny jízdy odtud. Můžeme se tam zajet podívat, jestli budeš chtít.“

„Určitě. Pak budu vědět, jak jsme na tom,“ řekl.
 „Dá se tam dostat jen autem a přívozem?“

„My? Znamená to, že s tebou můžu počítat?“ zeptala se.

Počítat s ním... spíš ne.

Potřeboval toho zjistit víc. Zatím mu to připadalo jako hodně malá akce, i když věděl, že ji zaštitila rodina Edmondových, což by mohlo pomoci zajistit slušné finance. Ale ani tak mu to neznělo jako něco, o co by jeho fanoušci měli zájem.

„Uvidíme,“ odpověděl. „Nejdřív bych chtěl znát všechna fakta.“

Usmála se. „Já taky. Všichni chtějí slyšet okamžitá rozhodnutí, ale zvážit všechny možnosti chce čas. Pokud jde o tvou otázku, na ostrově je přistávací dráha a dá se tam dostat soukromým letadlem nebo vrtulníkem.“

Byla opravdu nepopsatelně roztomilá a Zach cítil, jak jím znovu projela vlna čisté touhy.

Chtěl ji.

Ale nepřipadalo mu to možné. Neměl nejmenší pochyby o tom, že je chytrá. Dalo se to snadno poznat z jejích otázek i způsobu, jak mluvila. Ale nebyla pro něj. Každý byli z úplně jiného světa a měli jen hodně málo společného. Ovšem zdálo se, že to jeho tělo ani v nejmenším nezajímá.

„Jsi vdaná, Lilo?“

„Ne. Proč?“ Zdálo se, že ji ta otázka zaskočila.

„Nějaký přítel?“

Zavrtěla hlavou. „To přece s naším *Soaré* nijak nesouvisí.“

„Ale mě to zajímá.“ Lila vypadala, že začne opovnovat, a tak raději vstal, aby ji zarazil. „Zajedeme spolu na ostrov Appaloosa?“

„Ano, ale pojedeme mým autem. Můžu si tu cestu dát do nákladů. Nechci, abys musel platit za benzín.“

To ho rozesmálo. Potřeboval nutně změnu, proto taky odjel z Los Angeles, ale samotného ho nenapadlo, jak moc si tuhle pauzu bude užívat.

Pozvat Zacha, aby s ní jel v jejím voze značky Mini, kterému říkala láskyplně Milo, asi nebyl nejlepší nápad. Došlo jí to ve chvíli, kdy si představila, jak těžko se asi vejde se svou vysokou postavou na sedadlo spolujezdce.

Lila nikdy moc nesledovala hvězdy instagramu a možná vůči nim měla i trochu předsudky, když je pokládala za povrchní, protože Zach jí tak rozhodně nepřipadal. Navíc to skoro vypadalo, že s ní flirtuje, což ale nemohla být pravda. Neměla nic společného s dívkami, jako byla ta blondýna, která vztekle utekla z jeho auta. Vlastně čím víc o tom přemýšlela, tím víc si byla jistá, že si to flirtování jenom namlouvá. V duchu si povzdychla. Měl ústa, která přímo sváděla k líbání. A upřímně řečeno vypadal líp, než jak si představovala pana Darcyho Jane Austenová, a právě to byl prototyp jejího vysněného sexy muže. Ale musela utnout své směšné poblouznění hned v zárodku, než ze sebe udělá úplného blázna.

Její autíčko bylo v dobrém stavu, ale trochu staré. Vlastně si nikdy nedělala starosti s tím, jak vypadá, až teď, když k němu přes parkoviště za budovou obchodní komory vedla Zacha.

Z velké kabelky vytáhla dioptrické sluneční brýle, a hned po nich klíčky od auta. Zachův telefon začal zvonit. Zarazil se, podíval se na něj, a pak zpátky na Lilu.

„Počkej minutku, panenka,“ řekl. „Tohle musím vyřídit.“

„Počkám, jak dlouho budeš potřebovat. Ale jmenuju se Lila, ne panenka,“ odpověděla a začala mít dojem, že právě zahlédla pravou tvář Zacha Benninga. Jednoho z těch mužů, kteří všem ženám říkají

neutrální přezdívkou, aby si nemuseli pamatovat jejich jména.

„Omlouvám se. Nemyslel jsem to jako urážku,“ řekl. „Je to jen zlovyk.“

„Který se nepochybně zrodil z toho, jak často střídáš přítelkyně,“ poznamenala. „Vyřid' si, co potřebuješ. Já zatím připravím auto.“

I když byl teprve květen v Texasu už měli pěkné horko a její vůz stál celý den pod pálicím sluncem na parkovišti. Posadila se, z kabely vylovila dvě lahve s vodou a ledem, které pro ně nachystala, aby Zachovi předvedla ukázkou pohostinnosti, jakou se její město pyšnilo.

Nastartovala a tím automaticky pustila rádio.

„Zach Benning se už zase dostal do maléru,“ ozval se hlas moderátora. „Nachytali ho, jak odchází z nočního klubu s manželkou šéfa nahrávací firmy Doma Deluky. Dozvěděli jsme se, že dokonce došlo k fyzické konfrontaci. Za chvíli uslyšíte víc.“

Zach vklouzl na sedadlo spolujezdce a Lila se na něj podívala. Popral se s manželem své milenky. I kdyby s ní nakrásně flirtoval, byla si naprosto jistá, že podobná dramata si nehodlá pustit do života.

„Hádám, že teď už ta otázka, jestli jsem vdaná, dává smysl,“ poznamenala.

Tázavě zvedl obočí.

„Deluca.“

Zavrtěl hlavou. „Neměl jsem tušení, že je vdaná, nebo čím je to žena.“

„Takže ses rozhodl, že se začneš ptát?“

„Jo. Tenhle druh problémů mít rozhodně nechci. Můj táta mámu podváděl. A i když vím, že jejich manželství nebylo dokonalé a oba měli své chyby, to-muhle jsem se vždycky snažil vyhnout.“

„To je fér. S tou blondýnou to ale vzalo dost rychlý spád, ne?“